

שְׁלַח לַחֲמֹךְ

פְּרִשְׁת זִקְת | תשפ"ו

בצדקה תכונני

גליין 431

סיפור לשבת

"וַיֵּמָאן אָדָם זָתָן אֶת יִשְׂרָאֵל עֲבָר בְּגָבֹלוֹ וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מֵעֲלִיּוֹ" (נחמדיה כ, כא)

קבוצת חסידים הגיעה לשינאווא, אל הצדיק בעל "דברי יחזקאל" זצ"ל. חקר הצדיק כיצד עברה עליהם הדרך, סיפרו שהלכו רגלי ובכל כפר לנו בביתו של השוחט המקומי, כנהוג. רק בכפר פלוני נאלצו לחפש אכסניה, השוחט סירב להרשותם ללון בביתו. שמע הצדיק, ושמר את הדברים בליבו. כעבור זמן קצר באו אנשי העיר הסמוכה לאותו כפר לבקשו שישבות בעירם, ונעתר להם. השמועה עשתה כנפיים, ומכל רחבי המחוז נהרו העירה לשבות בצילו של הצדיק, לשמוע את הרינה ואל התפילה. בין הנוהרים היה איש גבה קומה, בעל צורה, ציקלון מזונות בידו האחת ותיק טלית ותפילין בשניה. דרכו עברה באותו כפר. כנהוג, שאל לביתו של השוחט ושם פעמיו לשם. אשת השוחט קידמה פניו: יום חמישי היום, והשוחט עורך סיבוב ביישובים סביב, לשחוט לכבוד שבת... "ברשותך", אמר האיש, "אחכה לשוב באסם". האשה היססה: "בעלי אינו אוהב אורחים, חבל על ההמתנה ועל האכזבה. ישאל כבודו לביתו של הפרנס, שם יארחוהו בכבוד". אבל האיש בשלו: "מסורת היא ללון בביתו של השוחט, אמתין באסם עד שובו". דלת הבית נסגרה, והוא פנה לאסם. ישב על אלומת קש, הוציא ספר מתיק הטלית והתפילין, ומיד השתפך קול ניגונו הערב, שובה הלב. צללי ערב נטו, אפולולית השתררה, ולפתע נפרצה דלת האסם. "מה מעשיך כאן?" רעם קולו של השוחט. "החוצה, משיג גבול שכמותך!" הור קם על רגליו. "ברשותך", הפציר, "אם אינך מוכן לארחני בביתך, הרשיני לישון כאן, באסם!" "אין על מה לדבר", הקשיח השוחט ליבו. הור קיבל את הדין ויצא משער החצר. שאל לביתו של הפרנס והתקבל בכבוד. ערכו לפניו שולחן והציעו לו מיטה, ובבוקר נלווה אל מארחו לתפילה. גם השוחט היה שם, ושיחת הבוקר נסובה על בואו של הצדיק הנערץ לעיר הסמוכה. כל יהודי הכפר התעתדו לנסוע העירה לשבת, ושכרו עגלה ברצון ניאומו לצרף אליהם את האורח נשוא הפנים. לקבלת השבת היה בית הכנסת הגדול מלא מפה לפה, ורבים גרשו את החצר והרחבה, מהם שמעו את קול תפילתו של הצדיק שהתנשא כשאגת ארי. לאחר התפילה הנרגשת עברו הכל על פניו, לקדם בשלום ולהתברך בברכת שבת שלום. גם יהודי הכפר עמדו בתור, ובהגיע תורו של השוחט. העיף מבט בפני הצדיק - והתעלף... היה זה האורח אותו גירש בבזיון מחצרו, ואף לא הניחו ללון באסם! פרצה מהומה, היוז עליו מים. בפיק ברכיים שב ועמד על רגליו מבוייש ונכלם, והצדיק פתח ואמר: "אכן, התקשיתי להאמין למה שסיפרו אודותך, ובאתי לבדוק בעצמי. לדאבוני, הוברר שצדקו... וכאן ודאי תשאל: האם תמיד, כששומע אני שיהודי אינו נוהג כשורה, פונה אני לאמת את השמועה? ודאי שלא, אך כאן, שונה הדבר, שכן נהגו שהשוחט מארח את עובדי הדרכים, משום שהשחיטה עלולה להקהות את רגשותיו לצער וחמלה. והרי אמרו שקשורה היא במזל מאדים, מזל שפיכות הדמים. ורגש הרחמים, מסימני היהדות הוא: שלושה סימנים באומה זו, בישנים רחמנים וגומלי חסדים, ואם חלילה, יאבד השוחט את הסממן היהודי של הרחמים ותחלחל לליבו אכזריותו של עשוי, כיצד נאכל משחיטתו? והלא שחיטת גוי פסולה" ... והוסיף: "כשתמצי לומר, יש לך רמז בפרשת השבוע, פרשת חוקת: "וַיֵּמָאן אָדָם זָתָן אֶת יִשְׂרָאֵל עֲבָר בְּגָבֹלוֹ וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מֵעֲלִיּוֹ". את ישראל עבד בגבולו - ויט ישראל מעליו". אם השוחט, ממזל מאדים, ממאן לתת ליהודי לעבור בגבולו, ואינו מאזן את שפיכות הדמים במעשי חסד והכנסת אורחים - "ויט ישראל מעליו", נוטשת אותו הנקודה היהודית.

נאה הוא הסיפור, אך יחטיא את מטרותו אם נאמר לעצמנו: אני איני שוחט, ואיני מגרש אנשים... יתבונן כל אחד ויראה, שכלחץ החיים והטרדות נשחקים רגשות מופרים איוונים, וחובה עלינו לעמוד על המשמר. אם ששת ימי המעשה מושכים לחומריות - נקדיש את השבת לרוחניות. אם מנותקים הם מהמשפחה - תוקדש השבת לחיווק הקשר, ללימוד עם הילדים. תשיב אותנו אל עצמנו, למשפחתנו, ותשיב את האיוון הנכון!

(סיפורי צדיקים)

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנוי קדם

אות ז'

זוגיות [המשך]

גם אשה שמפרנסת את ביתה ומצליחה בכל עיסוקיה - יונקת את כל השפע מבעלה. כן מבואר בספר "דברי סופרים" (ה, ב): "אפילו שהאשה נושאת ונותנת, עיקר צינור השפע על ידי האיש שהיא תלויה בו". אשה יכולה לנצח את יצרה הרע על ידי לימוד התורה של בעלה, שכן הם גוף אחד. כן מבואר ב"אהבת יונתן" (פרשת כי תבוא): "שאלת הגמרא 'נשים במאי זכיין?' היא: במה ינצחו את היצר הרע, ועל זה משני, בדנטרין לגבריהו עד דאתו מבי רב, מפני שהאשה לוקחה מצלעו של האיש, ואם הבעל עוסק בתורה יכולה היא לנצח את היצר הרע, כי מבשר אחד המה". מסקנה בדוקה: השתדל בכל כוחך שלא להעיר לאשתך ולא לנסות לחנך אותה ולא לבקרה, גם לא "ביקורת בונה". וזאת גם אם אתה מרבה להחמיא ולהעניק. יסוד זה הינו גורם מספר אחד לבעיות הזוגיות. אם אתה מרגיש שזה למעלה מכוך ואינך מסוגל שלא להעיר - תחשוב היטב היטב כיצד לנסח את הדברים, ותמתין לזמן מתאים, מפויס ורגוע. זכור ואל תשכח: לעולם אל תעיר בזמן לחץ, כמו בדרך כשאתם מאחרים לאיזה מקום. אם תתן לאשתך להרגיש שיש בסדר העדיפויות שלך דברים שקודמים לה, היא מיד תרגיש שהיא לא מספיק חשובה בעיניך, וזה עבודה צער עצום. לכן, תן לה הרגשה אמיתית ועקבית שהיא אצלך במקום הראשון. מידי פעם תתבונן מה חסר לאשתך. אל תחכה שאשתך תתלונן על מה שחסר לה. פשוט הקדם אותה. לעולם אל תתקוטט עם אשת מדנים. כן מבואר בספר "החיים" (עמוד תיח): "אמרו חז"ל: אשה רעה צרעת לבעלה, דטבע צרעת שהרפואה היותר טובה שלא ליגע במכה, כי כאשר אך יגע למשמש בה - אז תגדל הצרעת. כן אשה רעה - אל תצא לריב עמה, שלא להגדיל המדורה".

ר"ת	יציאה	כניסה	ירושלים
21:05	20:30	19:12	
21:03	20:33	19:29	תל אביב
21:07	20:35	19:24	חיפה
21:04	20:30	19:28	באר שבע

צדקה ומרפא

מעשי צדקה של עמך בית ישראל עולם חסד וינה

[המשך משבוע שעבר...]

בנימין שפחה הרה"ק רבי אלימלך מליז'ענסק זצוק"ל בגלות, הוא היה נראה כאחד הכפריים. לגופו עטה מלבוש קצר, חגור בקבל, וקנו מדבבל, וכל חזונו אמרה דלות ובורות. בהגיעו לעיר ורנוביץ פנה אל הפרנס ובקש רשותו לדרש בבית הכנסת. אינני מסכים לך, השיב הפרנס בכל תוקף בראותו את הכפרי העלוב שלפניו. וכי כפרי שכזה ידרש בבית הכנסת? על מה, ככלל, מסגל הוא לדרש? אך הכפרי, הלא הוא רבי אלימלך, המשיך להפציר בפרנס, עד שלא יכול הפרנס לשאת את ההפצרות וגרש את הדרשן הכפרי מן הבית. באותה עת היה נכח בבית בנו של הפרנס, נער ושמו אבנר. כשראה הנער כי אביו גרש את הדרשן מן הבית, נגע הדבר ללבו, והוא ניסה לשדל את אביו: וכי מה יקרה אם אותו עני ישא דרשה וינרוח כמה יהוהים? 'בנודאי אין הוא יודע לדרש', הפטיר האב בזלזול. אך הן המשיך להפציר: ואולם, כאשר בא יהודי ומבקש רשות לדרש, יש להניח שהוא יודע לדרש. אגא אבא, הרשה לו לדרש. המתנגדים שבפי הן מצאו מסלות אל לבו של הפרנס, וכדי שבנו לא יצטער הסכים למלא את בקשתו. חיש קרא לאותו כפרי עני והודיע לו כי הערב יוכל לשאת דרשתו בבית הכנסת. השמועה על הדרשה שישא הכפרי העני עשתה לה כנפים ברחבי

העיר, ובהגיע השעה היעודה התקבצו בני העיר אל בית הכנסת. הכל נשאו עיניהם לעבר הכמה. ואכן עד מהרה נראתה דמותו של הדרשן, העולה לכמה. הכל המתנינו לשמע את הדברים שבפיו, אך האיש ממלא פיו מים, הוא עומד על מקומו, בוקה בקהל המביט בו ואינו פוצה פה. הדבר הכעים את הנוכחים, כמה מנכבדי הקהלה פלסו להם דרך אל עבר הכמה ושאלו את היהודי הנצב שם: מדוע אינך דורש את דרשתך? ובכלל, לשם מה הנך נועץ מבטים סביבך, האם מחפש אתה משהו? 'כן', השיב האיש. אני מחפש... את אחי אנכי מבקש. ובראותו את מבט התמיהה שהסתת על פני השואלים, המשיך: מחפש אני כאן נקודה של יראת שמים. מחפש ואינני מוצא כלום, חלילה. אין יראת אלהים במקום הזה. אך מה אעשה, ולכל מקום שאני מבט רואה אני רק חטאים ופשעים? רשעים שקמום, עשו תשובה! לשמע דבריו האחרונים של הדרשן נעשה בית הכנסת כמקרקחה. הכל זנקו ממקומותיהם לעבר הכמה, ובאגרופים קמוצים אָמרו להכות את הדרשן שהעז לכנותם 'רשעים'. חיש קפץ רבי אלימלך, הלא הוא הדרשן הכפרי, ממקומו שעל הכמה, ונמלט מבית הכנסת. אך הקהל לא הגיח לו. רבים דלקו בעקבותיו עד קצה העיר, ומשלא הדביקו את צעדיו נואשו ושבּו העירה.

ובכל זאת, שמע רבי אלימלך הנמלט טפירות רגלים קרבות ובאות בעקבותיו. הוא הצטרף ראשו אחורה, והנה נער אחד רץ לעברו ומעיניו זולגות דמעות, אותו נער לא היה אחר מאשר אבנר, בנו של הפרנס. דרשן, עצר! עצר! קרא עתה, ודמעותיו זולגות על לחיו. רבי אלימלך נעצר

המשך בשבוע הבא..

ישמחו במלכותך

סוד כחה הגדול של השמחה בשבת המלכה

פרק י' | סעודות האצילות - גדלת ומעלת סעודות השבת

בזכות השירות והתשבות בשבת - נגאלו אבותינו ממצרים

כתב בעל ה"מאור ושמ"ש" שבזכות השירות והתשבות ששרו ישראל בשבת נגאלו אבותינו ממצרים, וזאת מפני שהשבת נקראת מלכה, כמו שקתבו חז"ל (ב"ק לב) שזה מרמוז על בחינת מלכות, והמלכות נקראת מלכות פה (תיקו"ז יז).

ולכן יש ענין גדול לזמר שירות ותשבחות בשבת, כי כתבו חז"ל שעקימת שפתיו של האדם זה נחשב כמו מעשה (ב"מ ז) ולכן הזמירות של שבת מכפרות לאדם על מה שפגם במעשים רעים, וזה הטעם שקתבו חז"ל (שבת ק"ח ע"ב): כל המשמר שבת כהלכתו, אפלו עובד ע"ז כדור אנוש, מוחלין לו.

כמו כן השבת היא על פי סודם של דברים כנגד עולם האצילות, שהוא עולם המחשבה, כידוע. ולכן ע"י שמירת שבת מתכפר לאדם כל מה שפגם במחשבה ובמעשה, ובזכות ששמרו ישראל את השבת במצרים ושרו בשבת שירות ותשבחות, הם זכו להגאל ממצרים, כי תקנו את כל מה שפגמו במחשבה ובמעשה ע"י ששמרו את השבת וע"י ששרו שירות ותשבחות בשבת המלכה. ה' יזכנו אמן.

(מתוך ספר 'ישמחו במלכותך')

אבות ובנים

6. חציו של ספר תורה בפסוקים - היכן נמצא?

- א. בפרשת ויקרא.
- ב. בפרשת תזריע.
- ג. בפרשת צו.
- ד. בפרשת מצורע.

7. היכן קבור מרן השולחן ערוך?

- א. במרוקן.
- ב. בגן יבנה.
- ג. בצפת.
- ד. בטבריה.

8. על איזה מלבוש נאמר שראוי למכור אף קורות ביתו?

- א. חולצה.
- ב. נעליים.
- ג. חגורה.
- ד. גרביים.

9. מה צריך אדם לעשות יותר מיכולתו?

- א. לאכול.
- ב. להתלבש.
- ג. לכבד את אשתו ובניו.
- ד. לכבד את הוריו.

10. עניות קשה יותר מ...?

- א. 50 מכות של מצרים.
- ב. חולי הנפש.
- ג. אישה רעה.
- ד. הורים קשים.

1. מה גדולו של ההר שרצה עוג

- א. לזרוק על עם ישראל?
- א. כ-12 קילומטר.
- ב. כקילומטר.
- ג. כ-300 מטר.
- ד. כ-350 מטר.

2. מי הרג את עוג מלך הבשן?

- א. אהרן הכהן.
- ב. אלעזר הכהן.
- ג. משה רבינו.
- ד. פנחס הכהן.

3. בן כמה היה עוג מלך הבשן?

- א. בן יותר מ-500 שנה.
- ב. בן יותר מ-100 שנה.
- ג. בן יותר מ-350 שנה.
- ד. בן יותר מ-400 שנה.

4. מתי נבראה באר מרים?

- א. כשנולדה מרים.
- ב. כשיצאו ממצרים.
- ג. לאחר מתן תורה.
- ד. בערב שבת בין השמשות של בריאת העולם.

5. חציו של ספר תורה בתיבות - היכן נמצא?

- א. בפרשת צו.
- ב. בפרשת שמני.
- ג. בפרשת בלק.
- ד. בפרשת בהר.

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ

וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עֶרְדַּי יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים, וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב מִמֶּנּוּ שָׁבִי". (במדבר כא, א).

פירש"י: "וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי" - שָׁמַע שְׁמַת אֶהְרֹן וְנִסְתַּלְקוּ עֲנָנֵי כְבוֹד כו', כְּדֹאִיתָא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה (ג, ב). וְעַמְלָק מַעֲוֵלָם רְצוּעַת מְרִדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, מִזְמָן בְּכָל עֵת לְפִוְרְעָנוּת (תנחומא יח). "וַיִּשָּׁב הַנֶּגֶב" - זֶה עַמְלָק, שְׁנֶאֱמַר (במדבר יג, כט) "עַמְלָק יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב". וְשָׁנָה אֶת לְשׁוֹנוֹ בְּלִשׁוֹן כְּנָעַן, כְּדִי שִׁיחִי יִשְׂרָאֵל מִתְּפַלְלִים לְהַקְבִּי לְתַת כְּנַעֲנִים בְּיָדָם, וְהֵם אֵינָן כְּנַעֲנִים. רָאוּ יִשְׂרָאֵל לְבוֹשִׁיהֶם כְּלָבוּשֵׁי עַמְלָקִים, וְלִשְׁוֹנָם לְשׁוֹן כְּנָעַן, אָמְרוּ: נִתְפַּלֵּל סָתָם, שְׁנֶאֱמַר: "אִם נָתַן תִּתֵּן אֶת הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי". (ילקוט שמעוני). עכ"ל רש"י.

ולפי זה יתבאר הכתוב כך: "וישמע הכנעני" - מה שמע? ועוד, הלא עמלקי הוא, ולמה קראו כנעני? אלא המילה "הכנעני" עם ו' אותיותיה והכולל עולה בגי' ענני כבוד. היינו ששמע שאין עוד לישראל ענני כבוד להגן עליהם מאויבים (והרי עמלקים הכירו כבר את ענני הכבוד, שהרי כשבאו להלחם לפני ארבעים שנה, הצליחו לפגוע רק באלו שהיו מחוץ לענני הכבוד, עד שיצאו אליהם ישראל למלחמה מתוך המחנה).

ועוד תמצא שהמילה "כנעני" היא אותיות ענני כ', והאות כ' היא קיצור למילה 'כבוד'.

ולמה נעלמו העננים? "וישמע... כי בא ישראל דרך האתרים" - שמע שעד עכשיו היו באים ישראל דרך האתרים - כלומר בזכותם של משה ואהרן, שכל עוד היו ביחד היו גם ענני כבוד מלוים אותם, שהרי "אתר" בגי' משה אהרן. אבל עתה שאינם יחד (שנפטר אהרן), אם כן אין עננים, ואפשר להלחם בהם.

{ 'תורת מאיר' | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א }

החפץ חיים

חומת הדת | פרק ו - מה שיעשו חברה מחזיקי הדת [המשך]

עוד כלל אחד בעניני עבודת הש"י שאנו צריכין להראות לכל: שאין אנו מתביישין בעבודת יוצרנו ובקיום תורתו כי יש אנשים צעירים כשנוסעין על הבא"ן (רכבת) ויושבין עכו"ם נגדם. מתביישין ללבוש תפילין ומבטלין המצוה עי"ז, אבל אוי לאותה בוש ואוי לאותה כלימה האם יתבייש שר הצבא לישא את אות הכבוד שנתן לו המלך? ואף זה כיו"ב הלא התפילין אות הוא שהקב"ה נתן לנו פאר על ראשינו וכתב שמו עליהם ובשביל זה אנו זוכין לע"ל להתעטר בכתר של הוד על ראשינו. וכמאמרם ז"ל לע"ל צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם וכו'.

והנה זה הפרט הוא מצוי רק אצל קלי הדעת שאין המצוה חשובה כ"כ בעיניהם וע"כ ע"י נדנוד קל מתבטל אצלם המצוה.

הגה"ק ר' פנחס הורוויץ זצ"ל ה"הפלאה" זי"ע | יום ההילולא - ד' תמוז

כתב הרה"ג מ' שמואל שי' אבד"ק שאטאווא: שמעתי מאבי הה"ג אבד"ק פראנפיל אשר שמע מאנשי אמת כי בהיות הגה"ק בעל ההפלאה ז"ל רב בעיר לאכעוויץ הי' שם בעיר הנ"ל גביר אלים שהי' לו עם אדם א' איזה עסק אצל הה"ק בעל ההפלאה ז"ל. ודרש מהרב שיעשה לו איזה ענין שלא כד"ת ויהי כאשר ראה כי הרב לא ישמע לו. הלשין עליו לפני הדוכס בעיר לעכוויץ. ובימים ההם הי' ביד הדוכס לעשות עם תושבי עירו כרצונו. ולזאת פקד הדוכס להעניש את הגה"ק בעל ההפלאה ז"ל בעונש מלקות. ויהי כאשר כבר הונח הרב ההפלאה ז"ל על הארץ כדי להלקותו, הוריד שתי דמעות מעיניו ואמר בזה"ל: אוי כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו קומה עזרתה לנו. וכאשר סיים הדיבורים הנ"ל ותיכש יד האיש אשר הפקיד הדוכס להלקות את הרב הנ"ל ולא הי' יכול לזוז בידו ממקום למקום, וכאשר ראו בע"ב העיר כי כבר הונח הרב על הארץ כדי להלקותו או הפילו כולם את עצמם על הארץ ואמרו להאדון אנחנו מקבלים עלינו שתצוה להלקות אותנו ולא את הרב. ועי"ז נמנע הדבר מלהלקות את הרב. עכ"ז ברח הרב ז"ל אחר זה מעיר לעכוויץ לעיר יאמפלא וישב ג' שנה עד שנתקבל לרב בעיר פפד"מ ומאז ועד היום לא פסקו משוגעים מגזעו של הגביר אלם הנ"ל. פעם ביאר הגה"ק רבי פנחס בעל ה"הפלאה" לאחיו הרה"ק מניקלשבורג איזה מאמר מוקשה בגמרא מימרא דרבא, ואמר לו רבי שמעלקא - יפה כוונת לדברי רבא... ונענה הרה"ק "הלוא כך שמעתי מפיו!"

(נפלאות הצדיקים)

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת
הצדקה והחסד למשפחות
עמותת "בצדקה תכוננו"
שמה לה למטרה
לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות
מעוטי יכולת כלכלית
ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף
העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים
מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים
חלוקת סלי לידה לילודת ולתינוק
ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

גם אתם יכולים לתמוך
בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך
חודש

הקדשה לשנה
שלמה בעלון

זכות
בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית
בעלון

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

aloni@gamah.org - מייל לכל מטרה

אתר העמותה WWW.GAMAH.ORG

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

לתרומה סרקו
את הברקוד

לא נחש? ומדוע שינה משה מהציווי של השם ולא עשה שרף, אלא עשה נחש. הוא חרד על כבוד השם יתברך, להדגיש כמה

השם שומר על כבוד משה רבנו

"וַיִּדְבֹר הָעַם בְּאַלְהֵים וּבְמֹשֶׁה; וַיִּשְׁלַח ה' בָּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשֶּׂרָפִים" (במדבר כא, ו).

אותו דבר מצינו שהקדוש ברוך הוא אומר, נקום נקמת בני ישראל מאת המדיינים. נכון? הקדוש ברוך הוא ביקש ממשה, ממה? נקום נקמת בני ישראל מאת המדיינים. ומה משה אמר לעם? נקמת השם במדיין. אנחנו לא עושים את זה בשבילי, אלא בשביל כבודו של השם יתברך. אנחנו ננקום במדיין בגלל השם. נקמת השם במדיין. לא כמו שאמר השם, נקמת בני ישראל מאת המדיינים.

ויעש משה נחש נחושת. השם מצווה אותו. כל הזמן אנחנו אומרים, כאשר ציווה השם, כאשר ציווה השם, כאשר ציווה השם. מה עושה? הוא אומר לו, תעשה שרף, והוא עושה בסוף נחש נחושת.

העם דיבר לשון הרע באלוהים ובמשה, והשם שלח את הנחשים השרפים. אז אנחנו שומעים שני זוחלי עפר, נחשים ושרפים. למה גם נחשים? למה גם שרפים? אומר על כך פנים יפות, עם ישראל פגמו בכבודו של הקדוש ברוך הוא, וגם בכבודו של משה רבנו. ככתוב, וידבר העם באלוהים ובמשה.

השם דואג לכבודו של משה ומשה דואג תמיד לכבודו של הקדוש ברוך הוא. כך ראוי שגם אנחנו נרבה כבוד שמייס בעולם ונדאג לכבודו של הקדוש ברוך הוא בעולם, גם אם זה על חשבון כבודנו ואפילו אם השם רוצה בכבודנו נגיד, כמו משה רבנו. משה רבנו לימד אותנו פרק בכבוד שמים, תמיד לדאוג לכבוד שמים.

על כך אומר הפנים יפות. כשבאו ישראל למשה כדי שיסיר מהם את הנחשים השרפים, הם ידעו שמשה רבנו ימחל להם על זה שפגמו בכבודו. כי משה הענו מכל האדם אשר על פני האדמה. ובוודאי שאותם השרפים שבאו על זה שפגמו בכבודו של משה, אלה ייעלמו.

ידוע שהקדוש ברוך הוא מדקדק בכבודם של הצדיקים יותר מאשר בכבודו. אמרנו כבר, השם נקרא מלך הכבוד, שחולק כבוד ליראיו. ולכן הוא מדקדק בכבודם של הצדיקים יותר מבכבודו. על מה שפגמו בכבודו של הקדוש ברוך הוא, הביא עליהם את הנחשים. אבל מה שהם פגמו בכבודו של משה רבנו, הביא עליהם את השרפים. למה? כיוון שמשה רבנו הנחש, לא את השרפים. בחינת מלאך ושרף מהשרפים הם יותר קשים מהנחשים.

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א בבית מדרש קהילות פז, בבני ברק בתאריך 27.06.2018

ולכן ביקשו ממנו שיסיר מהם רק את הנחש. לימד אותנו פרק בכבוד שמים, תמיד לדאוג לכבוד שמים.

ידוע שהמשנה אומרת ש'הוי מתחמם כנגד אורן של חכמים', אבל גם כתוב, 'הוי זהיר בגחלתן שלא תכווה שנשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרף וכל דבריהם כגחלי אש'. אז זאת אומרת, השרפים באו בגלל משה, כי דווקא שרף. אותו שרף שבא על שפגמו השם הקפיד על כבודו יותר, והשם, בגלל שפגעו בכבודו, הביא להם רק את הנחשים. ושרף.

עכשיו נשאלת שאלה:

משה בגודל ענוותנותו מחל על כבודו. רצה מדוע כשהתפלל משה בעד העם, ציווה אותו השם לעשות רק שרף. עשה לך שרף. למה נחש. ויעש משה נחש נחושת בעקבות מה

מדוע כשהתפלל משה בעד העם, ציווה אותו השם לעשות רק שרף. עשה לך שרף. למה

לחזרה בתשובה שלמה מהרה וזיווג הגון בעילום שם לעילוי נשמת משה בן יונה חממה

לזיווג הגון מהרה יעקב חיים בן חנה אריאל בן רוזה אבנר מואיז בן ג'ולייט

לעילוי נשמת אברהם בן מינה דייזי בת חביבה גיורא בן שרה וישראל

פרנסה בשפע מוריה אסתר בן מרים אפרת לעילוי נשמת יהודה בן שלום

לחזרה בתשובה ורפואה אבנט אסתר בת זאודה ישארג בת אס'לה וכל צאצאיהן

אליה בן שרה יזכה להיות צדיק תלמיד חכם וירא שמים

לרפואה שלמה מהרה מינה בת סימה רינה בת איבון רוזה בת פרידה

לעילוי נשמת אפרים בן שושנה פרנסה בשפע אריאל דורון בן יונית

מעלה הצדקה

בראש חודש

רב חיים פלאנץ זצ"ל

המדרבה בצדקה בראש חודש שסרו כפול משאר ימים.
ומי כעמך ישראל דבכל מקום רודפים צדק אנשים
ונשים בריש ירחא יותר משאר הימים ובפרט שבת.
ויקר יתנו בזה למותא נא אמון יע"א דסוחריה בקרבה
נוהגים להפריש בראש חודש סך גדול כל אחד לפי
עסק שלו. כדי לתת ממנו לעניים וארחי ופרחי. ואין
ספק דהיא שעמדה להם לחיות יחד עשירים.

וגם ה' יתן הטוב. וכן ירבה
ביראת ה' כל היום ולעשות
רצון אבינו שבשמים בכל
פנות שהם פונים. אמן נצח
סלה ועד.

כף החיים סימן ל"ה

בצדקה תכוני
10
שים של נתינה

לתרומות ויצירת קשר:

054-4785404 0546091685